

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 czerwca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Prudniku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Ebel
Protokolant:	st. sekr. sądowy Ewa Mróz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej -----

po rozpoznaniu w dniu 13 czerwca 2017 r.

sprawy

A. P.

s. J. i B. z domu P.

ur. (...) w O.

oskarżonego o to, że:

W dniu 16 marca 2017 r. w P. Aleja (...) kierował po drodze publicznej samochodem marki A. (...) o nr rej. (...) będąc w stanie nietrzeźwości tj.:3,5 promila alkoholu we krwi

tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 kk

I. uznaje oskarżonego A. P. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu, tj. przestępstwa z art. 178a § 1 kk i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej w punkcie I wyroku kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby 3 (trzech) lat;

III. na podstawie art. 42 § 2 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat;

IV. na podstawie art. 43 § 3 kk nakłada na oskarżonego obowiązek zwrotu prawa jazdy;

V. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

VI. na podstawie art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 270 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania w tym 180 zł tytułem opłaty.

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

16 marca 2017 r., przed godziną 9 rano, oskarżony A. P. będąc w stanie nietrzeźwości kierował samochodem marki A. (...) o nr rej. (...) Aleją (...) w P.. Oskarżony jechał drogą publiczną w kierunku ulicy (...) i zatrzymał się w rejonie marketu budowlanego (...). Pracownik tego marketu K. S. został powiadomiony przez nieznanego mężczyznę, że w aucie jest osoba, która zasłabła lub jest pijana. K. S. podszedł do wskazanego auta i stwierdził, że w środku jest nietrzeźwy oskarżony. Kiedy K. S. powiedział do oskarżonego, że dzwoni po policję, ten chciał odjechać stamtąd, ale K. S. zdążył wyciągnąć ze stacyjki kluczyki. K. S. wysiadł z samochodu oskarżonego i zadzwonił po policję, pozostając przy samochodzie do jej przyjazdu. Przybyły na miejsce patrol policji w osobach M. Ł. oraz A. B. ustalił tożsamość oskarżonego oraz zabezpieczył samochód, wydając go później B. P.. Oskarżonego na miejscu podano badaniu na zawartość alkoholu w organizmie alkosensorem. Badanie wykazało u niego 1,72 mg alkoholu w litrze wydychanego powietrza o godzinie 9:39 oraz 1,84 mg o godzinie 9:55. Oskarżonego przewieziono do KPP w P. celem poddania go badaniu na zawartość alkoholu na urządzeniu stacjonarnym. W związku z tym, że oskarżony zaczął wymiotować przetransportowano go do (...) Centrum Medycznego w celu pobrania krwi do badań. W szpitalu, podczas pobierania krwi oskarżony zaczął mdleć, lekarz zarządził więc pozostawienie go na obserwacji oraz podanie glukozy. Ekspertyza wykazała, że we krwi oskarżonego było odpowiednio 3,5, 3,3 oraz 3,1 promila alkoholu z próbek pobranych o godzinie 11.30, 12 oraz 12.30.

dowód: protokół z użycia alkosensora – k.2,

notatka urzędowa – k.1,

ekspertyzy z badań krwi – k.16-21,

protokół oględzin zapisu dvd – k.12-13,

zapis dvd – k.14-15,

zeznania św. K. S. – k.9-10,

zeznania św. M. Ł. – k.48.

Oskarżony w toku postępowania przygotowawczego nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu przestępstwa i odmówił składania wyjaśnień.

Oskarżony A. P. jest kawalerem, nie ma dzieci ani innych osób na utrzymaniu. Pracuje w Holandii deklarując dochód w wysokości 1500 zł miesięcznie. Nie posiada majątku większej wartości. Oskarżony nie był karany sędownie.

dowód: wyjaśnienia osk. – k. 25-26,

dane osobopoznawcze – k. 28,

dane o karalności – k. 27.

Sąd zważył co następuje:

W świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego o charakterze obiektywnym, a więc zapisu video i ekspertyzy z badań krwi na zawartość alkoholu, a także zeznań świadków: K. S. oraz M. Ł., należy przyjąć, że wina i sprawstwo oskarżonego w zakresie przypisanego mu wyrokiem czynu nie budzą wątpliwości.

W ocenie Sądu, na podstawie powyższych dowodów jako wewnętrznie spójnych i logicznych, wzajemnie się uzupełniających można odtworzyć rzeczywisty przebieg zdarzenia z dnia 16 marca 2017 r., a polegającego na prowadzeniu przez oskarżonego samochodu w stanie nietrzeźwości w ruchu lądowym w P..

Sąd przydał zeznaniom w/w świadków walor prawdomówności albowiem w toku całego postępowania nie ujawniły się żadne okoliczności mogące wskazywać, żeby K. S. oraz M. Ł. fałszywie obciążali swymi zeznaniami oskarżonego, który przed zdarzeniem w ogóle nie był im znany. Na takie okoliczności nie wskazywał i sam oskarżony. (...) podjęta przez K. S. wynikała z obserwacji zachowania oskarżonego, który po wjeździe na teren przy markecie budowlanym wykazywał oznaki upojenia alkoholowego. Kiedy więc oskarżony usiłował odjechać z miejsca, w którym zatrzymał wcześniej samochód K. S. podjął decyzję o zabraniu mu kluczyków od auta oraz o powiadomieniu o sytuacji policji. W wyniku jego działań oskarżony nie zdołał więc odjechać z Alei (...). Dalsze czynności wykonywał już przybyły na miejsce patrol policji. Z zapisu video jednoznacznie wynika, że od momentu zatrzymania się samochodu w rejonie marketu budowlanego (...) (około godziny 8:50) do interwencji nieznanego mężczyzny oraz później K. S. (około godziny 9:20) nikt z unieruchomionego samochodu marki a (...) nie wysiada. Z kolei wcześniejszy zapis wskazuje na trudności kierowcy w pokonywaniu zakrętu przed marketem budowlanym (zjechanie na przeciwległy pas). Następnie, K. S. pozostał już z A. P. do przyjazdu patrolu policji. Wykluczonym tym samym jest, aby samochodem uwidocznionym na zapisie video kierował ktoś inny niż A. P.. Nie budzą i wątpliwości pomiary stężenia alkoholu w organizmie oskarżonego. Na jego stan nietrzeźwości wskazują i zeznania świadków oraz fakt konieczności udzielenia mu pomocy lekarskiej podczas pobierania krwi i pozostawienie go na obserwacji w szpitalu.

W obliczu powyższych ustaleń zachowanie przypisane oskarżonemu wypełnia zespół ustawowych znamion przestępstwa z art.178a §1 kk, zgodnie z którym „kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2”. Oskarżony prowadził bowiem pojazd mechaniczny (samochód) w ruchu lądowym (aleją (...) w P.) będąc w stanie nietrzeźwości (3,5 promila alkoholu we krwi).

Zgodnie z przepisami art.53 kk sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa (§1); §2 stanowi zaś, że wymierzając karę, sąd uwzględni w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego.

Uwzględniając powyższe dyrektywy Sąd uznał, że kara 1 roku pozbawienia wolności wymierzona oskarżonemu z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby (maksymalny) lat 3, przy przyjęciu pozytywnej prognozy kryminologicznej wdrożą oskarżonego A. P. do przestrzegania w przyszłości porządku prawnego, w szczególności w zakresie przestrzegania zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Zdaniem Sądu, przy uwzględnieniu stopnia zawinienia, jak i stopnia społecznej szkodliwości czynu, które były znaczne, kara ta będzie współmierną odpłatą za jego popełnienie. Oceniając stopień winy i społecznej szkodliwości czynu, Sąd wziął pod uwagę katalog okoliczności o tym decydujących, a to rodzaj i charakter naruszonego dobra (bezpieczeństwo w ruchu drogowym). Przy ocenie stopnia społecznej szkodliwości czynu Sąd wziął pod uwagę sposób i okoliczności jego popełnienia, tj. znaczny stopień nietrzeźwości oskarżonego (upojenia z utratą świadomości), skutkujący sposobem jego jazdy, powodującym zagrożenie dla pozostałych uczestników ruchu drogowego

Przy wymiarze środka karnego, tj. zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 lat, Sąd miał na względzie treść art.42 §2 kk, stanowiącego, o obligatoryjnym, nie krótszym niż trzyletni zakazie prowadzenia pojazdów

w razie popełnienia przez sprawcę przestępstwa z art.178a §1 kk. Przy czym Sąd uznał, że ze względu na stężenie alkoholu u oskarżonego przedmiotowy zakaz winien zostać orzeczony na wszelkie pojazdy mechaniczne.

Podobnie obligatoryjnym było orzeczenie świadczenia pieniężnego na podstawie art.43a §2 kk. Przepis ten stanowi, że w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art.178a §1, art.179 lub art.180, sąd orzeka świadczenie pieniężne wymienione w art.39 pkt7 na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 5000 złotych.

W związku z treścią pkt. II wyroku Sąd, na podstawie art.43 §3 kk nałożył na oskarżonego obowiązek zwrotu prawa jazdy.

Orzeczenie o kosztach postępowania uzasadnia treść przepisów prawa cyt. w punkcie VI wyroku, a nadto sytuacja materialna oskarżonego.